

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Előfizetési díj: Vidékre postán vagy helyben házhoz...

Szerkesztői iroda: Budapest, IV. himzö-utca 1. sz. Kiadó hivatal: Budapest, XV. himzö-utca 1. sz.

Tisza a szabadelvi pártban.

Tisza Kálmánra nézve ugylátszik a hazudás természeti szükség. Nemcsak azt a hazugságot találjuk benne, mely a kiszámításnak és tervezésnek szüleménye...

A mit mond, nem is ő reá nézve jellemző előttünk, mint azokra nézve, kikhez szavát intézi. Már köztudomásra került mindaz, mit Tisza Kálmán az új országgyűlés új kormánypártjának rögön a klubb szerkesztés után a boszniai nagy kérdéskörrel...

A borzalomnak bizonyos nevével halljuk mi a miniszterelnök védelmét, hogy a bosnyák occupatio kérdésében nem vette félre a nemzetet. Halljad Magyarország! — Ő nem tagadta az occupatió szándékát...

kormányfértáiban. minthogy ő nekik határozott messze terjedő céljaik vannak, melyekben mellékes epizódot játszhatik talán Bosznia megszállása is!

A mit pártunknak a keleti kérdésben megindító küzdelmét illeti, előreláthatólag egy indítvány alakjában vádlevél fog benyújtani, hogy a kormány ne bújhasson ki a delegaták összejevetéle előtt a keleti kérdésben a nyilatkozástól...

Az „egyesült ellenzék” még nincs tisztában magával a keleti kérdésben követendő aktióját illetőleg. Sokaknál elfogadásra talál a vád alá helyezés indítványa, s nem lehetetlen, hogy vagy egyszerűen pártunk indítványának tárgyalás a beosztása mellett fognak nyilatkozni...

mellet tisztán angol érdek sugallt, — a mit pedig Andrassy gróf Berlinben hozzá-toldott, nem volt egyéb, csak Boszniának elrablása? Természetesen az, hogy Boszniát a törököktől erőszakkal és mohamedán elemek kiirtásával foglaljuk el...

Budapest, október 22.

A „függetlenségi kör” mai értekezletén a képviselőházi elnökség kérdése került színpadra. A párt tekintve a fenforog körülményeket, hosszabb vita után abban állapodott meg, hogy Ghyecz Kálmán elnökségét veszedelmének itéli pártösszefoglaló fogva, melyet a mult országgyűlésen tanúsított. Elfogadta tehát e tekintetben az „egyesült ellenzék” ajánlatát, hogy egyesüljék erővel sorakozzanak Bittó István jelöltsége körül...

Az „egyesült ellenzék” még nincs tisztában magával a keleti kérdésben követendő aktióját illetőleg. Sokaknál elfogadásra talál a vád alá helyezés indítványa, s nem lehetetlen, hogy vagy egyszerűen pártunk indítványának tárgyalás a beosztása mellett fognak nyilatkozni...

Az erdélyi képviselők ismerkedési estélyt szándékoznak rendezni. Megelőzte őket a szabadelvűk és rendezett még tegnap estélyt ismerkedésre. Ajó erdélyiek a kormány híveinek egyhármadát képezik. A párt kijelölési bizottságába 15 tag volt választandó. A kinyomott szavazási névsorban 4 erdélyi figurát. Miért figurát? Először, hogy az önzertes erdélyi kedélyek meglegyenek nyugtatva; másodsor, hogy egy kivételével kitűreltessenek és mellőzösküljenek az előre megállapított hírek beérkezésekor...

dühvel fogják a kormány szavazatlajpait — beadni. Lónak adják az abrakot s a terhet elviszi — a számar.

A képviselőház osztályai.

A képviselőház osztályai ma d. e. 10 órakor tartott tanácskozásukban az alakulat után igazolás végett vizsgálat alá vették a képviselői rendeletének értelmében, úgy, hogy mindenik osztály az előtte levő osztályba sorozott képviselők megbízó leveleit vette vizsgálat alá.

Az I. osztály átvizsgálván a IX. osztályba sorozott képviselők megbízó leveleit, azokat három kivétellel kifogástalanoknak találta. A házszabályok 14. §-ának B) pontja szerint külön jegyzékbe foglalta Katona Lajos monori képviselő választási jegyzéknyelvét, mint a mely megfelel ugyan a törvény rendelkezésének, de elene kérvény van beadvára. A C) pont értelmében kifogás alá veendőnek találta Veszter Imre és Zákó Sándor választási jegyzéknyelvét.

Az II. osztály a B) pont alá sorozandóknak találta az I. osztályból Möricz Pál szarasi, Perczel Béla pincehelyi és Pulszky Ágost szobányi választó kerületi megbízó leveleit, mint a melyek ellen kérvények adattak be. A III. osztály kifogástalanoknak találta a II. osztálybeli képviselők megbízó leveleit, nemkülönben a IV. osztály, mely szintén igazolta a III. osztálybeli képviselők választásait, a horvát képviselők nézve azonban a jegyzéknyelv felhívja a ház figyelmét arra, hogy a jegyzéknyelvek csupán horvát nyelven vannak szerkesztve.

Az V. osztály a C) pont alá sorozta Benedikty Albert, Liptay Béla b., Szabély Antal IV. osztálybeli képviselők megbízó leveleit. A VI. osztály igazolta az V. osztály valamennyi képviselőjét Arcz Albert kivételével, ki megbízó levelét eddig még nem nyújtotta be. A VII. osztály a B) pont alá sorozta Domahidy István n.-károlyi képviselő megbízó levelét, ki ellen kérvény adott be, s mint kifogásokat az C) pont alá iktatta Bauzsa nérn Guido, Nagy Gábor, Szilágyi Desző J. jákóhalmi és a horvát képviselők jegyzéknyelveit.

A VIII. osztály a B) pont alá sorozta a 7. osztályból Degré Alajos abonyi és az C) pont alá Polyt Mihály iteli választási jegyzéknyelveit. A IX. osztály igazoltaknak találta a 8. osztály valamennyi képviselőit a horvátok kivételével, kiknek csak horvát nyelven szerkesztett megbízó leveleiket, a törvénynek meg nem felelő kifogás miatt, egyszerűen a ház elé visszaterjesztetni határozta.

Választás elleni kérvény a mai napon kettő érkezett be a ház elnökséghez és pedig György Endre halmi kerületben, és Thaly Kálmán bpest, ferencvárosban megválasztott képviselőik ellen.

A IX. osztályban a Szlavay József elnök, Rakovszky István jegyzővé választották. Győzött a kormánypárt. Az állandó igazoló bizottságba azonban Juhász már csak három szót többséggel győzött Szederkényi felett, s póttagnak Szalaytón megválasztott. Fontos esemény volt a horvát tagok igazolásának kérdése. A horvát nyelven beadott jegyzéknyelv felmutatásával, Szederkényi N. azon véleményét nyilatvitáta, hogy miután a magyar országgyűlésen úgy a tanácskozási nyelv magyar, mint a beadványok is magyar nyelven nyújtandók be, a jegyzéknyelvet nem találja törvényszerűleg kiállítottnak s a C) alá indítványozza tételt. A jelen volt Bedekovics miniszter magyarázza, hogy a jegyzéknyelv „Szt.-István koronája közös országgyűlésére választottakról szól. Szon tagh Pál (somogyi) elfogadja Szederkényi indítványát, mert tüh-telentek lesznek má a horvát urak részéről ellenünk intézett támadások, Szalay Imre, Bányi bárdó épen e kitéltelt tartják helytelennek, mert a törvény „Magyar korona országainak országgyűléséről” szól, a horvátok kisszerű kötekezésből mellőzik a „magyar név kiírását. Az indít-

vány elfogadatot s a horvátok jegyzéknyelve C) alá helyzetett, s így igazolásuk függönybe marad.

A főrendiház mai ülésében az állandó bizottságok tegnap megejtett választásának eredménye hirdettetett ki. A bizottságok neveit lapunk holnapi számában hozzuk.

A főrendiház választásfelirati bizottsága ma délelőn a nyilvános ülés után megalkult, elnöke id. Szegő György és László, jegyzővé Mailáth István főispánt választván. A választási irat szerkesztésére öttagú albizottságot küldött ki, melynek tagjai az elnökök és jegyző kivül: Hajnal Lajos éreke, Radvánszky Antal b. és Szécheny Antal gr.

Királyi kéziratok.

A hivatalos lap mai száma a következő királyi kéziratokat tartalmazza: I. K. edves Tiszá! Midőn a politikai viszonyok a jelen nyár folyamán az álló hadsereg hadi tengerészet és honvédség egy részének mozgósítását követelték, első ízben történt az általános védkötelezettség életbelépte óta, hogy minden állás- és hivatsbeli egyének fegyver alá lettek költve, mikép állampolgári kötelemeik legnehezebbikét teljesítik. Különös megelégedéssel kell elismernem, hogy a tartalékosok, honvédek és póttartalékosok megjelölés minden csapattestnél oly gyorsasággal s pontosan történt meg, miként ennek folytán nagyobb hadtesteknek várakozást felolmuló gyorsasággal való mozgósítása, harcra készítése tétele és ez által a hadműveletek tartamának lényeges megrövidítése lehetővé tétetett. Ezen örömdelen eredményt újabb bizonyítékul minden egyes, az általános védkötelezettség által érintett, honpolgár dénk kötelességérzete, áldozatkészsége s haza szeretetének, de egyszerűmind bizonyítéka a községek, jákarak és tevékenységének, valamint minden politikai hatóságok és községek célirányos összműködésének, s örömmel érzem magamat indítatva ont oda utasítani, miszerint az összes lakosságnak, úgy szintén a községi hatóságoknak s az ön vezetésé alatt álló politikai községeknek teljes elismerésemet és köszönetemet jelentse ki. Ez alkalommal nem hallgathatom el, mily jól esik szívemnek, a monarchia minden részében derék hadseregünk irányában utjól a leg-éledebb részvételt felelevenítve láthatni, mely minden előtt a tartalékosok családjai iránti hátráltalan áldozatkészség és gondoskodásban, főleg azonban a sebesültek és betegek sorsa iránt nyilvánul. Utasítom ont, ezen irányban is már most a lakosságnak királyi köszönetemet kijelenteni. Kelt Gödöllőn, 1878. évi október hó 19-én. Ferencz József, s. k.

II. Hadsereg-parancs. Elérkezett immár az idő, a midőn a II. hadsereg és az annak kötelékébe nem tartozó többi mozgósított csapatok és osztályok — Bosznia és Herzegovina occupatiójának véghezvitelére — részben visszahelyeztetnek a rendes békés viszonyok közé. A rendkívül kedreztől indójárás borzalmaival a járhatatlan talaj nehézségeivel és mindenféle elserdülhetlen nélkülözéssel dacolva, derék csapataim dicséletes csatákban megőrték egy félrevezetett és fanatizált nép ellendülését; a mintaszéri terepemen s hagyományos vitázások által, zászlónk becsületét emelték, és feladatukat rövid idő alatt sikerteljesen megoldották.

Azon nagy foku hárczi fegyelem, a rendkívül kitartás és meneteképesség, a melyet kivétel nélkül minden csapat és osztály tanúsított, ezek számára osztatlan elismerést szereztek; önfeláldozó tevékenység és sok évi fáradságos munka eredménye ez, a mely köszönet jutalmát az épen véghezvitelt tetekben illeti. Köszönetet mondok a parancsnokoknak óvatos vezérlelkőrt és a hadműveletek erőlyes vezetéséért; köszönetem a II. hadsereg tábornokainak, tisztjeinek és legényeinek. Végül köszönet a hadsereg, hadi tengerészetem és mindkettő honvédségem mindazon hozzá tartozóinak, a kik hivatala voltak az ezen nehézsé feladat megoldásában való közreműködésére; kötelességüknek minden al-

Ha Durat ur keresse engem, mondá komornikának, közölte vele, hogy hozzá küldöttem, a meghatározott óráig vártam őt, és most Eterral asszonyhoz mentem.

Fogata már egy negyed óra óta várt az udvaron. Mint a szelvény rohant le, a kocsiba vetette magát és a báróéhoz hajtott. A szegény anyja kimondhatatlan izgalommal várta az újabb híreket.

— Ön egyedül van? kérdé, midőn Morillan megpillant.

— Fájalom, igen asszonyom. — De Durat József is eljön? — Félek asszonyom, hogy nem. — Mit akar ön mondani? veté oda Eterral asszony elémülve. Nem ma akarta-e velem tudatni a valót?

— Valóban, ez volt szándéka asszonyom, viszonzá György tompa hangon és higlye el, hogy valamely előrdültheten akadálynak kell lenni, hogy még nem jött el.

— Siessünk hozzá, kiáltá magánkiült a báróné. — Nincs otthon asszonyom. Én az imént küldöttem hozzá.

— De hol lehet? — Azt nem tudom, de nagyon félek, hogy nagylelkűségé áldozta lett.

— Mit hisz ön uram? — Én azt hiszem, hogy Durat József meghalt, szolt lejutva György.

— Meghalt, jajgatott a báróné kétségbeesve. Ez lehetetlen! oly közel a célhoz, melyet kitalált magának!... Nem, én nem hiszem! Isten ezt nem engedhette meg!

— Az Istennek néha sajátságos rendeletei vannak, asszonyom, mondá György, ki nehezen titkolható ingerültségét. Én megfogom tudni, hogy mi történt Durat Józseffel, erre esküszöm! Es ha eget, földet kellene is megszágnom! — Addig is teljesíteni akarom megbízásait. Ime itt elhoztam Lindamir és Paquita nyilatkozatait. György kézbesíté Eterral asszonynak az iratokat, melyeket a Gratte papa réd bizott.

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRSZÁJA.

LA GRATTE PAPA.

SAUNIERE PÁL REGÉNYE. — Mely tekintetben? — Majd megmagyarázom: — On idejővet azt monda nekem, hogy Durat József ószinte vonzalommal viseltetik elődje Franqueté apó iránt. Ezen eszöktől kell tehát használnunk. Önök közül melyikben bizik inkább az úzsorás? — Paquitában, szolt Lindamir, őt még nem ismeri, csak tegnap látta először. A mi engemet illet, én tartozom neki, ezenfelül jól ismeri életmódomat... — Érttem. Akkor ha Paquitánál még egy kis barátság létezik számomra, ő segítségemre lesz. — Tiszta szivemből, a to a felelet. Én nem tudom megbocsájtani ezen öreg baromnak, hogy annyira felültetett. — Akkor hallgas meg jól. — Elégő káldozás látrány volt, midőn ezen el-aljosodott, de gonosz, fényűző és köztiszteletben álló nemes, egy kéjhölgy barátságához fordult, kit az öregégg és becseltesége a társadalom legalább rétegeibe taszított. — Te éjfel felé elmégsz Durat Józsefhez, és addig csempszel, míg felárják az ajtót. Ekkor azt mondod neki, hogy Franqueté apó nagyon rosszul van, hivatsd őt. Te felajánlod, hogy őt fogod kísérni, és azon földkre vezeted, melyek az uralkodó lnyk mellett vannak. — Valóban, kiáltá örövendve Lindamir, az ügy felséges, és a hely bámulatosan van választva! Ez nem jutott volna eszembe! — Elmegegyt szolt szilárd hangon Paquita. — És mitán helyes, folytatta a báró, hogy megjutalmazzuk az érdekét, melyet irántam tanúsasz oly ügyben, hol semleges marhadatnál, mitán te nem vagy bele keverve, ime, egy ezer frankos bankjegy, melyet fennartottam számomra, és most nekéd adok.

Ezen szavaknál Chasnaye ur zsebéből egy bankjegy veti ki, melyet szándékosan félre tett volt, és az öreg leánykán nyújtá, ki lázas örömmel ragadta meg.

— Ah! te valóban mindig ugyanaz vagy André! sóhajtá tuláradó gyöngédséggel. Chasnaye ur eltávozott. Tiz óra volt. Igérete szerint éjfelkor visszajött.

A társaság együtt volt. Még csak reá vártak. Ez alkalommal Lindamir és Paquita nem tartá érdemeseinek visszavonulni.

Mind a négy rongyszemő megjelent. A Rosszulcsavart kissé kijózanodva, de még mindig tántorogva, álmos szemekkel kétségkívül elvállalta a szerepet, melyet barátai reá mértek, mert nem tiltakozott, és mint a többi szinte átvette a pénzt, melyet a báró felolvasott neki.

Egyidejűleg báró Chasnaye minden rongyszemőnek egy éles kést adott át, melyet azóta vetetett. Ezután intett Paquitának.

— Most, szolt hozzá, keressd fel a tudva levő egyéniséget. — A nő szó nélkül felkelt és sietve eltávozott. Egy negyedórával később Durat Józsefnél csempgett.

Ki van itt? kérdék belőről. — Én vagyok Paquita, felelé. Én önért jöttem. Franqueté apó nagyon rosszul van, szolani kíván önnel.

Durat József kinyitá az ajtót. Nagyon fel volt izgatva. — Hogyan! kiáltá. A szegény ember... Jövök rögtön.

Visszament szobájába és sietve felöltözött, öt percz múlva készen volt és magával vonszolta Paquitát.

— Induljunk! szolt sietve. Sebés léptekkel haladtak. — Szegény Franqueté apó! sutogá, csak jókor érjek oda!

tudott egyébbre gondolni. Sötét előérzetek gyötörték. Parriex orvos az nap épen vele ebédel. Ez észrevette György rendkívül izgalmat és okát tudakolta.

Hajdanai tanítványa nem közölte vele Durat József titkát.

Azonban hosszú habozás után végre kijelenté az orvosnak, hogy pártfogója egy veszélyes ügybe becsájtkozott és ennek folytán némi veszedelem felegetyei...

— Mit mond ön? kiáltá Parriex elémülve, de ez esetben nem szabad őt elhagyni.

— Erre én is gondoltam, szolt György; de egy megbízást adott nekem, melynek sikere óvatosságomtól függ. Ezenfelül felajánlottam szolgálataimat Durat urnak, ki ezeket visszautasította és a melyek, hogy milyen ha valamit feltesz magában...

— Ezen sehitethet, indítványozá az orvos. A mit ön nem tehet semmi sem akadályoz, hogy én tegyem ön helyett.

— Valóban! én oly szives akarna lenni? — Ön jól tudja, szolt Parriex tüzzel, hogy minden Durat Józsefnek köszönhetik! Az ön pártfogója az enyim is. És ha valaha belbizonyít-hatnám hűlmat, kockázra tenném érette életemet...

— Oh reménylen, hogy efelől nem kell remegnünk, szolt György.

Mindegy, elég ha ön veszélyt sejtet, hogy hozzá siessek folytató az orvos felhívulással. Legegy nyugodt, meg a pillanatan megmentésére sietve. Ah! köszönöm, hogy közölte velem aggodalmait. Számítsen rá. Sietve eltávozott.

György egyedül maradt kínos izgatottságban. Éjfel felé lefeküdt, de hasztalan igyekezett elaludni. Reggeli két órakor még különféle hírlapokat olvasott, melyeket napközben összevásárolt volt. Elolította gyertyáját és reménylő, hogy a sötétségben majd felélt az álmot, mely kerülte szempilláit, de az izgató látományok, ködképek ként keringtek lehunyt zemei előtt.

hasonlított, melyen ide s tova fordult, Szt.-Lőrincz vagy Montezuma példája szerint.

Felkelt tehát. A fali óra hét órát jelzett. — Hogy az idő teljék, sorba hivatta cselédeit, és kipróbogatta. Ez a háznál általános csodálkozást ébresztett. — György különben oly jó ur volt.

Féltékenykor reggeli parancsot, mindent izetlennek talál.

Csak azért akart enni, hogy valamivel foglalozzék, de sehogyssem izlett. Minden pillanatan kérdé komornikától: — Nem keresett senki? — Nem uram. — Nem jött levél? — Nem uram.

Mióta fenn volt, huszszor ismételte ezen két kérdést.

Tizenegy órakor már nem lelta helyét. Öltözé szobájába ment. Midőn tizenkettő óráig ott állt, fel volt öltözve. Szemei folyvást a fali óra csüggték.

— Ez sajátságos! sutogá, Durat József nem jön, nem ír! És mit csinál az orvos? Elhatározta, hogy egy inast küld az üzlet emberéhez. A Chausseé d'Antinből nincs messze a Roehet utcába.

Husz percz múlva az inas, ki ura parancsa szerint egy kocsit fogadott, a feleletet meghozta Györgynek.

Midőn reggela a szolgáló lejött, ura ágját lebontatlanul találta. Tudakozódott a kapusénál, ki azt mondta, hogy éjfel felé egy nő jött Durat urhoz, kivel néhány perczel később eltávozott, szótá nem látta senki.

Ez sok gondot okozott Morillannak. La Gratte papa és saját aggodalmait tehát alaposak voltak? A báró az erőszakhoz fordult volna saját megmentésére? — De akkor mit tett Parriex orvos? vagy szinte áldozatul esett volna? Delet haranzogott. — Az óra ütése mint a bosszu felkiáltása csempgett György fölében. Zsebébe csuszátá a reá bizott nyilatkozatokat, és elszántan kalápját vette.

